

I Dansk Folkeparti er vi overhovedet ikke overbevist om, at der er behov for en egentlig autorisationsordning på dette område, og derfor er vi som udgangspunkt modstandere af det lovforslag, som regeringen har fremsat, og som vi her har til behandling.

Som vi ser dette forslag og den balance, der er i det, så tager det i størst muligt omfang hensyn til skyldnerne og ikke i tilstrækkeligt omfang hensyn til dem, der har penge til gode. Hvis vi ser på virkelighedens verden, er det jo sådan, at hvis skyldnere reagerer på henvendelser om gæld, så finder man ofte en fornuftig løsning på, hvordan gælden kan afdrages – i nogle situationer eventuelt over en meget lang tid.

De situationer, hvor dette lovforslag vil have relevans, er i de situationer, hvor skyldnere som udgangspunkt ikke reagerer. Det er i mange situationer professionelle skyldnere, der har gjort det til en vane ikke at reagere på, at de har gæld til højre og venstre. Og så opstår der et naturligt behov for, at man naturligvis får fat i de her skyldnere og stiller dem til ansvar for den gæld, de har. Og det er så det, man forsøger at forhindre ved at lægge hindringer i vejen. Bl.a. gennem de eksempler, som har været fremme fra flere ordføreres side om, hvornår man må henvende sig til skyldnere, og hvordan man skal gøre det med skriftlig henvendelse osv.

Det er derfor Dansk Folkepartis opfattelse, at det her lovforslag slet ikke er relevant i forhold til de skyldnere, som viser velvilje over for betalingsordninger og indgår i en fornuftig dialog om det gældsforhold, de har, men relevant over for den anden gruppe.

Må jeg i den sammenhæng også gøre den bemærkning, at hvis folk er i håbløs gæld, så er der jo mulighed for med de regler, der er, at søge en gældssanering for at få lavet en afdragsordning for den gæld, som man har mulighed for at tilbagebetale, og hvis der ikke bliver bevilget gældssanering, er det altså, fordi man fra det offentliges side har vurderet, at det er muligt over tid at betale den gæld, der foreligger, og så får man lavet en ordning om det.

Dansk Folkepartis konklusion er altså, at vi ikke har fået påvist, at der er et behov for at lave en autorisationsordning. Vi mener ikke, at de regler, som er indeholdt i forslaget omkring henvendelse til skyldner, har hold i virkelighedens verden, og vi mener heller ikke, som en ordfører også har været inde på, at der er behov for, jf. § 28 i forslaget, at vi giver endnu en

mulighed for, at en offentlige myndighed – her politiet – får mulighed for at ransage uden dommerkendelse.

Så alt i alt kan vi ikke, sådan som forslaget ser ud, støtte det, og må derfor, hvis det ikke ændres meget radikalt, stemme imod, når det kommer til viderebehandling her i salen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for den positive modtagelse af lovforslaget.

Med en enkelt undtagelse, nemlig den sidste ordførertale, er der jo kommet tilkendegivelser fra ordførerne om, at dette er en sag, som vi måtte se på, og her ligger så regeringens udspil til, hvordan vi kan gå ind og sikre, at der er ordnede forhold for privat inkassovirksomhed. Det, der er hele formålet med det, er nemlig at sikre, at der i denne sektor, selv om den jo har en overskuelig størrelse i vores land, er tale om ordnede forhold. Vi vil sikre os, at vi ikke har, som fru Lissa Mathiasen benævnte det, gorilla-inkassovirksomhed i Danmark.

Flere ordførere har spurgt, om dette er nødvendigt set i lyset af den lovgivning, vi i øvrigt har med straffeloven og markedsføringslovgivningen – jeg tror endda, at der også var anden lovgivning, som blev trukket frem i en argumentation for, at der er en tilstrækkelig lovgivning – men det, vi nu gør, er at samle en lovgivning, der giver en autorisation. Skal det sikres, at vi får ordnede forhold, så har vi jo også i tidligere lovgivning valgt at gøre det via autorisationsvejen, hvor vi giver borgerne den beskyttelse, der ligger i, at samfundet, myndighederne, giver den form for virksomhed sit blå stempel, altså på samme måde som Folketinget har gjort det for ganske nylig, når det drejer sig om vagt-virksomhed.

Målet er at give borgerne den beskyttelse, der ligger i, at når nogle kommer ud til deres bopæl for at inddrive gæld – og ifølge det her lovforslag først efter, at man har gjort personen opmærksom på, at man kommer – så har vedkommende faktisk en autorisation fra myndighederne, som gør, at han har en hel legal baggrund for at komme og inddrive fordringer. Det er altså på den ene side af hensyn til borgerne, men der er på den anden side også et hensyn til branchen. Her har den konservative ordfører jo ganske ret i, at lovforslaget kommer på baggrund af, at der har været en arbejdsgruppe, hvor også branchen har været repræsenteret, og hvor branchen har påskønnet, at der kom en